

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 02.03.1994, sp. zn. 3 To 102/94, ECLI:CZ:KSCB:1994:3.TO.102.1994.1

Číslo: 8/1995

Právní věta: Strážník obecní (městské) policie je při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku v rámci působnosti obce podle § 1 a § 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, veřejným činitelem ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zák.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 02.03.1994

Spisová značka: 3 To 102/94

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Veřejný činitel

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 odst. 9 553/1991 Sb. § 1
§ 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl odvolání obviněného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 13. 1. 1994 sp. zn. 1 T 330/93.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 13. 1. 1994 sp. zn. 1 T 330/93 byl obžalovaný P. N. uznán vinným trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 3 tr. zák. a odsouzen za to k trestu odnětí svobody na 3 měsíce, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný uvedeného trestného činu dopustil tím, že dne 17. 4. 1993 kolem 16.50 hod. na parkovišti Špičák v Českém Krumlově poté, co zjistil, že mu byl odtazen osobní automobil tov. zn. Škoda 120, hrubými slovními výroky napadl hlídku městské policie ve složení strážníků J. Š. a S. Č.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání. Vyslovil nesouhlas se závěry okresního soudu rozvedenými v odůvodnění napadeného rozsudku. Setrval na své obhajobě, že automobil řídila jeho matka. Podle jeho názoru neobstojí ani argumentace soudu, že mohl automobil zaparkovat blíže zámku, neboť kritického dne byla sobota a bylo možno předpokládat, že parkoviště

blíže zámku budou obsazena, přičemž tato parkoviště nebyla z hlediska cesty k zámku výhodnější pro matku, která má zdravotní potíže. Zákrok strážníků nebyl podle jeho názoru v souladu se zákonem, což také zapříčinilo jeho emotivní jednání. Navrhl, aby odvolací soud, pokud v jeho jednání shledá i materiální stránku trestného činu, upustil od jeho potrestání podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zák., popřípadě aby mu uložil trest mírnější, za který považuje trest peněžitý.

Krajský soud podle ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, přihlížel i k tomu, zda nedošlo k vadám, které odvoláním výslovně vytýkány nebyly. Shledal, že řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo podstatnými vadami a že okresní soud dospěl k úplným a správným skutkovým závěrům.

Skutková zjištění okresní soud zákonu odpovídajícím způsobem právně kvalifikoval. Není pochyb o tom, že obžalovaný použil na adresu strážníků městské policie výroků, které, jak jsou zachyceny v trestním spise, jsou hrubě urážlivými. Okresní soud i správně uzavřel, že strážník městské policie je veřejným činitelem ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zák.

Podle tohoto zákonného ustanovení je veřejným činitelem volený funkcionář nebo jiný odpovědný pracovník orgánu státní správy a samosprávy, soudu nebo jiného státního orgánu nebo příslušník ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru, pokud se podílí na plnění úkolů společnosti a státu a používá přitom pravomoci, která mu byla v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů svěřena. K trestní odpovědnosti a ochraně veřejného činitele se podle jednotlivých ustanovení tohoto zákona vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s jeho pravomocí a odpovědností.

Obecní (městská) policie není ozbrojeným sborem, byť má obdobné pravomoci jako policejní sbory, bývalý Sbor ozbrojené ochrany železnic a podobně, které jsou, resp. byly, přímo příslušnými zákony označovány jako sbory ozbrojené. To ale neplatí o obecní policii a zákonu č. 553/1991 Sb., který upravuje její právní postavení. Strážníka obecní policie však lze pokládat za odpovědného pracovníka orgánu samosprávy. Podle § 1 odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb. (dále jen zákona) obecní policie zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti obce. Za tímto účelem je obecní policie také zřizována obecním zastupitelstvem obecně závaznou vyhláškou (§ 1 odst. 1 zákona). Ve smyslu § 2 odst. 1 zákona strážníci při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku zejména dohlížejí na dodržování obecně závazných právních předpisů o ochraně veřejného pořádku, přispívají k ochraně bezpečnosti osob a majetku, dohlížejí na dodržování pravidel občanského soužití, odhalují přestupky a v rozsahu stanoveném tímto zákonem také ukládají a vybírají v blokovém řízení pokuty za přestupky, upozorňují fyzické a právnické osoby na zjištěné nedostatky a podle konkrétní situace činí opatření k jejich odstranění. Podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona strážníci ukládají a vybírají v blokovém řízení pokuty za přestupky, jejichž projednávání je v působnosti obce. To neplatí, je-li k projednávání takových přestupků v blokovém řízení určen zvláštním zákonem jiný orgán. Mohou však v blokovém řízení projednávat přestupky podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. a) a b), § 47, § 48, § 49 odst. 1 písm. b), d) a § 50 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 2 odst. 3 zákona strážníci ukládají a vybírají v blokovém řízení pokuty také za přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, spáchané neuposlechnutím zákazu, který vyplývá z místní úpravy silničního provozu. Zákon v dalších ustanoveních upravuje povinnosti a oprávnění strážníků obecní policie. Za zákonem stanovených podmínek mají strážníci oprávnění požadovat vysvětlení, prokázání totožnosti, předvést osobu, odebrat zbraň, zakázat vstup na určená místa, otevřít byt nebo jiný uzamčený prostor a odejmout věc. Mohou použít donucovací prostředky, a to psa a služební zbraň.

Z popsaných úkolů, oprávnění a prostředků je zřejmé, že strážníci obecní policie nevykonávají pouze určitou funkci spočívající v podílení se na plnění úkolů společnosti, ale že při plnění těchto úkolů mají oprávnění rozhodovat o právech a povinnostech občanů a právnických osob, tedy používají

pravomoci svěřené jim v rámci odpovědnosti za splnění těchto úkolů. V jejich činnosti je obsažen prvek moci a prvek rozhodování.

Proto je třeba za orgány samosprávy, které při výkonu své pravomoci požívají ochrany veřejného činitele ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zák. a příslušných ustanovení hlavy třetí zvláštní části trestního zákona považovat nejen členy obecního zastupitelství, obecní rady a starostu, ale i strážníky obecní policie, pokud zabezpečují místní záležitosti veřejného pořádku.

Okresní soud v projednávaném případě správně uzavřel, že poškození strážníci městské policie jednali v rámci své pravomoci, která vyplývá z ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) a § 2 odst. 3 zákona, a jako takoví požívali ochrany veřejného činitele. Obžalovaný byl proto v souladu se zákonem uznán vinným trestným činem útoku na veřejného činitele podle § 156 odst. 3 tr. zák., když ani z hlediska subjektivní stránky nevznikají pochybnosti o vědomí obžalovaného, že napadá strážníky městské policie, neboť tito prokazovali svou příslušnost k městské policii v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona (služebním stejnokrojem s odznakem městské policie, identifikačním číslem a názvem obce).